

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Міністерства доходів і зборів України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 3 Митного кодексу України у системному зв'язку з положеннями статті 14, частини третьої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 37.3 статті 37 Податкового кодексу України

м. К и ї в
10 грудня 2014 року
№ 99-у/2014

Справа № 2-81/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуєчого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Міністерства доходів і зборів України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 3 Митного кодексу України у системному зв'язку з положеннями статті 14, частини третьої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 37.3 статті 37 Податкового кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне подання Міністерства доходів і зборів України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 3 Митного кодексу України у системному зв'язку з положеннями статті 14, частини третьої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 37.3 статті 37 Податкового кодексу України в аспекті питання, „чи є зупинення дії рішення Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі підставою для звільнення/відміни суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності від виконання встановленого обов'язку“, та витлумачити поняття „чинний нормативно-правовий акт“.

Практичну необхідність в офіційній інтерпретації названих положень автор клопотання пояснює їх неоднозначним розумінням органами державної влади і суб'єктами господарювання та наголошує, що забезпечення однакового розуміння цих норм законодавства підвищить ефективність правового регулювання відносин, що виникають у процесі здійснення державної митної справи, попередить створення механізму, який може призвести до загрозливого імпорту товарів і заподіяння істотної шкоди національним виробникам.

Також у конституційному поданні стверджується, що при розгляді справ щодо відшкодування до бюджету антидемпінгового мита Вищий адміністративний суд України „неоднозначно застосовує поняття „чинний нормативно-правовий акт“ і, як наслідок, робить різні правові висновки з порушеного питання“, та на підтвердження цього долучаються копії ухвал Вищого адміністративного суду України від 7 листопада 2013 року та від 19 березня 2014 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою

колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 2 жовтня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне подання має містити правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні правового акта (його окремих положень) (пункт 4 частини другої статті 39); підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (частина перша статті 93).

Зі змісту конституційного подання вбачається, що автор клопотання, звернувшись до Конституційного Суду України з проханням витлумачити поняття „чинний нормативно-правовий акт“, не вказав, у якій правовій нормі міститься це поняття, тож предмет тлумачення є невизначеним.

Крім того, аналіз судових рішень, копії яких долучено до конституційного подання, дає підстави стверджувати, що положення частини першої статті 3 Митного кодексу України, статті 14 Кодексу адміністративного судочинства України та пункту 37.3 статті 37 Податкового кодексу України в ухвалах Вищого адміністративного суду України не використовувалися, а частину третю статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України застосовано лише в ухвалі цього суду від 7 листопада 2013 року.

Конституційний Суд України вважає, що судові рішення не можуть розглядатися як такі, що підтверджують практичну необхідність в офіційному тлумаченні положень Конституції України та законів України, якщо вони не застосовувалися у вказаних рішеннях.

Отже, автор клопотання не визначив предмета тлумачення та не навів правового обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положень частини першої статті 3 Митного кодексу України у системному зв'язку з положеннями статті 14, частини третьої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України та пункту 37.3 статті 37 Податкового

кодексу України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. У Конституції України закріплено вичерпний перелік повноважень Конституційного Суду України, зокрема надання офіційного тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Аналіз конституційного подання вказує, що Міністерство доходів і зборів України, порушивши перед Конституційним Судом України питання стосовно дії в часі рішення Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі, намагається отримати роз'яснення щодо його застосування. Проте за правовою позицією Конституційного Суду України надання консультацій чи роз'яснень з приводу правозастосування не належить до його повноважень (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Отже, непідвідомчість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному поданні, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 93 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Міністерства доходів і зборів України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 3 Митного кодексу України у системному зв'язку з положеннями статті 14, частини третьої статті 117 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 37.3 статті 37 Податкового кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ